Особливості характеротворення в оповіданні Марка Вовчка «Максим Тримач». Твір 9 клас

Марко Вовчок — видатна українська письменниця, хоча її можна назвати й видатною російською та французькою письменницею. Найповніше розкриття її таланту, оригінальності та самобутності відбулося у творах, присвячених життю України. Це народні оповідання з їх панорамною, багатобарвною різноманітністю й водночас типовістю людських характерів, доль, ситуацій. Серед них виділяється оповідання «Максим Тримач», позначене виразною романтичною спрямованістю та майстерністю характеротворення.

Оповідь ведеться від імені народного оповідача. Тому й зовнішність героїв змальована у фольклорному дусі. Максим Тримач «ходив у жупанах, та в сап'янцях, та в атласах. І хороший був: повновидий, чорнобровий, чорновусий; а веселий, а жартівливий!»; козак Семен, коханий дочки Тримача Катрі,— «вродливий парубок, хисткий, як очеретина, смілий, як сокіл»; Катря — «сорочка тоненька і плахта шовкова, пояс сріблом цвіткований, черевички високі; дрібно, дрібнесенько русу косу заплела...»

Характери персонажів розкриваються в їхніх діях, вчинках, поведінці, у ставленні до інших людей.

Максим Тримач, приміром, хоч багатий, але товариства не цурається, приходить, коли потрібно, на допомогу. Оповідач про це говорить: «А такий був: нехай тільки станеться кому з нашого села пригода — головою ляже, а вирятує». Дочку свою любить, бажає щастя, проте за своїми уявленнями, тому не дозволяє одружуватися з «бурлакою», лише з вільною, самостійною й забезпеченою людиною. Розуміє свою помилку лише тоді, коли стала непоправна трагедія.

- Катря, за характеристикою оповідача-автора, «гордовита», «щиро покохала», «то у віконце поглядає, то придивляється до річки, чи не повертається її козак». У своєму горі дівчина невтішна, вона залишається вірною своєму коханому, йде за ним у річку. І тут ясно відчувається романтичний характер твору.

Письменниця змальовує природу, яка допомагає краще зрозуміти почуття героїв. Катря у садочку між квітами походжає — мріє, сподівається на щастя з милим; кидається у воду, як місяць зійшов (у ті години вона завжди з парубком зустрічалась).

Розкриттю характерів героїв служать і художні деталі: вінок Катрі, верба над водою, місяць. А ще такі штрихи: батько, дивлячись на згорьо- вану доньку, говорить: «О доню! Яка ж ти стара стала!»

Як бачимо, Марко Вовчок використала увесь арсенал прийомів характеротворення, і це дозволило їй змалювати яскраві, повноцінні, хоч і лаконічні образи, які запам'ятовуються.